

ПАРТЫИНАЕ ЖЫЦЦЕ

АБ ІНСТРУКТАРЫ РАЙКОМА

У кабінете сакратара райкома партыі ўвайшоў чалавек сіядніх год. Пы і сажоменнае асці ляжалі на яго вондраты. Візель, чалавек толькі што праехаў на падвоже паміду дарогу. Сакратар райкома ветлю сіструў увайшоўчага.

— А-а, Трапер... Здароў, здароў, брат... Як справы ў ціце?

— Як-быцькам у нарадку, таварыш Повікай. Сельсовет падніміўся. Маладца скончана на ўсіх калгасах. Дні праз тры бадай што і бульба будзе выканана...

— Нядрэнна... Куды-б ты меркаваў піскаванча пішер?

— Думка, парэшце, пад'ехаць у сваю зону, у Фашаўку хамі-б. Там дзе партарганізацыі, а я не памятаю ўжо, калі і быў у іх...

Сакратар райкома падумаў з хвіліну і потым рашучы сказаў:

— Не... У Фашаўку пашечні. Ты-ж ведаеш, што гэты сельсовет спраўны. Раціць там пакути што табе нама чаго...

— Справа якраз ёсьць, — паспрабаваў быў засунуцьчык Трапер, але сакратар апоў перабіў яго:

— У Александрыі паедзеши, там у нас з рабна нікога німа, але адстаюць і з малацьбой, і з буйбай. Работы шмат, і даручыны не траба імена табе...

— Прымчы, — даўай сакратар райко-ма, — траба выехаць сёня... Бачы, — паказаў ён, выйшы ўсія стаў звонку, — рабі аласт, і Александрыйскі сельсовет адзін з горыні.

Яны пагарэйскім інчэ некаторы час. Сакратар парады Траперу, на што зварнуль болын увагу ў сельсовете, у якіх калга-са пабываць, якую дланому аказаць вы-каному сельсовету.

Гутарка мела звычайні характерист, які і перед кожным влездзім у сельсочні. Такі ўказанні чаюцься хутчай работніку рабіваконку або раіза, чым інструктару райкому партыі.

Пабытаваў некалькі гадзін дома, Трапер ужо шукаваў падворную падвой піліграва-ную машину, каб дабраца да сельсо-вета. Ен знойдзе перадвізака ў новы сельсо-вет у якім ўпачаўваліца пад праві-дзіненіем чарговай гаспадарки-пайлічнай каміні.

Аліфты паміж двумі таімі пасэзіямі т. Трапера пам усё-ж узлоша засташа, яго ў раіне, каб пагутарыць або яго ін-структорскай работе, або партарганізацыях, да якіх ён прымацаў, або яго асаўствім росе. Многае з яго расказу з'яўляецца харектэрнай і для інструктараў іншых сельскіх райкомаў партыі.

Майбей Майсеевіч Трапер працуе ін-структорам раіна ўжо трэці год. Раней ён быў рабочым-друкаром, некалькі год пра-цаўся сакратаром пілігравай партарганіза-цыі рэдакцыі і друкарні раінай газеты. Вылуччын інструктараў ён успрыніў, як вялікае дасэрэ з боку партыі. Адкрылася перспектывы інчэ большага росту, актыў-нага ўзелу на партарыйных жыцціах.

У адной з праўмы незадаваньня С. М. Кірава намалівалі яркі вобраз інструктара сельскага раіона партыі. Таварыш Кірав сігнаваў аўтографам на якім саўпрастымі пілігравамі ўпачаўваліца раіном, які а першым чалавеку ў сваю кусце, у сваёй зоне.

«Калі ты першы чалавек у кусце, — гаворыў Сяргей Міронавіч, — то як толькі ты прынесеш у сіло, таде кроку не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

Для таго-ж, каб стаць такім чалавекам, треба ўпорна працаць над собой, вучыцца.

— Не больш двух разу і то праеззам, — адказаў тав. Трапер і разясляе: — Наогул замапаванне за інструктарам пілі-жнай зоне ў нас ператварылася ў фар-мальшась. Фармальна я адказаў за сваю зону, але быў такім калі здарылася што-будзь. Сакратар раіна звініцца да яго, як інструктара раіна.

— Калі ты першы чалавек у кусце, —

— відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — абысніў ён, — таго выдакні з сусіднімі работамі, якія не да-дущи ступішь, каб не звініцца на піве за распушчаніем, за дадэчай, са скары-гай. Чыбес усі павінны добра ведаць, які можа даць сапраўдную параду».

— Відноўчыні, — а

